

**Uchwała Nr XI / 105 / 2015
Rady Miejskiej w Łomiankach
z dnia 22 października 2015 roku**

w sprawie wniesienia skargi na rozstrzygnięcie nadzorcze

Na podstawie art. 98 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (t. j. Dz. U. z 2015 r., poz. 1515) oraz art. 3 § 2 pkt 7 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t. j. Dz. U. z 2012 r., poz. 270 ze zm.), Rada Miejska w Łomiankach, uchwala co następuje:

§ 1.

Postanawia się wnieść skargę do sądu administracyjnego na rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Mazowieckiego z dnia 31 lipca 2015 r. w sprawie o nr LEX.-I.4131.173.2015.MPZ stwierdzające nieważność uchwały Nr VIII/87/2015 Rady Miejskiej w Łomiankach z dnia 2 lipca 2015 r. w sprawie zmiany uchwały nr XVI/85/91 Rady Miejskiej w Łomiankach z dnia 11 grudnia 1991 r. w sprawie zagospodarowania obiektu w Łomiankach – Burakowie po likwidacji przedszkola samorządowego – co do całości rozstrzygnięcia.

§ 2.

1. Do wniesienia skargi, podejmowania wszystkich czynności w toku postępowania i reprezentowania skarżącego przed sądem administracyjnym upoważnia się Burmistrza Łomianek.
2. Burmistrz Łomianek może ustanawiać pełnomocników procesowych.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCY
Rady Miejskiej w Łomiankach

Tadeusz Krystecki

Uzasadnienie
do Uchwały Nr XI / 105 / 2015
Rady Miejskiej w Łomiankach
z dnia 22 października 2015 roku

Wojewoda Mazowiecki rozstrzygnięciem nadzorczym z dnia 31 lipca 2015 r. w sprawie o nr LEX.-I.4131.173.2015.MPZ stwierdził nieważność uchwały Nr VIII/87/2015 Rady Miejskiej w Łomiankach z dnia 2 lipca 2015 r. w sprawie zmiany uchwały nr XVI/85/91 Rady Miejskiej w Łomiankach z dnia 11 grudnia 1991 r. w sprawie zagospodarowania obiektu w Łomiankach – Burakowie po likwidacji przedszkola samorządowego. Wojewoda Mazowiecki uzasadniając zaskarżone rozstrzygnięcie nadzorcze wskazał m. in., że Rada Miejska w Łomiankach podejmując kwestionowaną uchwałę powołała się na przepisy art. 18 ust. 2 pkt 7 oraz pkt 15 u.s.g. Zgodnie z w/w przepisami do właściwości rady należy m. in. ustalanie zakresu działania jednostek pomocniczych, zasad przekazywania im składników mienia do korzystania oraz zasad przekazywania środków budżetowych na realizację zadań przez te jednostki. Organ nadzorczy podniósł także, iż rada posiada jedynie kompetencje do ustalania zasad przekazywania mienia sołectwom oraz określa w statucie gminy w jakim zakresie sołectwo zarządza i korzysta z mienia komunalnego (art. 48 ust. 2 u.s.g.), tymczasem Rada Miejska w Łomiankach wypowiedziała się w sprawie zagospodarowania obiektu w Łomiankach. Tym samym wkroczyła w kompetencje wójta określone w przepisie art. 30 ust. 2 pkt. 3 u.s.g., zgodnie z którym gospodarowanie mieniem gminnym należy do zadań wójta. Ponadto organ nadzorczy wskazał w swoim uzasadnieniu, że treść przepisu art. 48 ust. 1 u.s.g. stanowi, iż jednostka pomocnicza zarządza i korzysta z mienia komunalnego oraz rozporządza dochodami z tego źródła w zakresie określonym w statucie, a w statucie ustalany jest zakres przysługującego jej mienia. Zatem prawo sołectwa do korzystania z mienia komunalnego, powinno być określone w statucie sołectwa, który powinien precyzować jakimi składnikami mienia komunalnego sołectwo zarządza i z jakich korzysta. Tymczasem – zdaniem Wojewody – w omawianym przypadku mamy do czynienia z sytuacją, w której część obiektu po przedszkolu w Łomiankach przekazano do dyspozycji Rady Osiedla Buraków w uchwale Rady Miejskiej w Łomiankach z dnia 11 grudnia 1991 r. w sprawie zagospodarowania obiektu w Łomiankach – Burakowie po likwidacji przedszkola samorządowego.

W związku z powyższym organ nadzoru badając legalność uchwały nr VIII/87/2015 r. stwierdził, że narusza ona art. 30 ust. 2 pkt. 3 u.s.g., wkraczając w kompetencje organu wykonawczego gminy oraz art. 48 ust. 2 u.s.g., w zakresie w jakim uszczupla dotychczasowe prawa sołectwa do korzystania z mienia bez zgody zebrania wiejskiego.

Powinno się jednak stwierdzić, że to uchwała nr XVI/85/1991 Rady Miejskiej w Łomiankach z dnia 11 grudnia 1991 r. została podjęta z rażącym naruszeniem art. 35 ust. 1 i art. 48 ust. 1 u.s.g., bowiem to właśnie ta uchwała przekazywała do dyspozycji Radzie Osiedla Buraków mienie komunalne, a prawo jednostki pomocniczej do korzystania z mienia komunalnego powinno być określone w statucie tej jednostki pomocniczej Gminy Łomianki – co zresztą sam stwierdził Wojewoda Mazowiecki w zaskarżonym rozstrzygnięciu. Dodatkowo powinno się wskazać, że prawo jednostki pomocniczej do korzystania z mienia komunalnego przysługiwać powinno tej jednostce, a nie jej organom, jak wynika to z treści uchwały nr XVI/85/1991 Rady Miejskiej w Łomiankach z dnia 11 grudnia 1991 r. Statut jednostki pomocniczej uchwalony przez radę gminy jest aktem prawa miejscowego ("przepisem gminnym") (zob. wyrok NSA z dnia 9 lutego 1994 r., SA/Gd 2470/93, LEX nr 10611), a zatem uchwała nr XVI/85/1991 Rady Miejskiej w Łomiankach z dnia 11 grudnia 1991 r. nie będąca aktem prawa miejscowego regulowała kwestie, które winny być uregulowane zupełnie w innym trybie i na innych zasadach, tak więc w tym zakresie uchwała nr XVI/85/1991 Rady Miejskiej w Łomiankach została wydana z rażącym naruszeniem prawa.

Dlatego też podjęcie przez Radę Miejską w Łomiankach uchwały, której dotyczy zaskarżone rozstrzygnięcie nadzorcze było *de facto* wyeliminowaniem z obrotu prawnego zapisu uchwały nr XVI/85/1991 Rady Miejskiej w Łomiankach niezgodnego z obowiązującym prawem, a więc przywróceniem stanu zgodnego z prawem. Jeśli więc uchwała XVI/85/1991 Rady Miejskiej w Łomiankach została wydana w oparciu o art. 18 ust. 2 pkt 7 i pkt 15 u.s.g., to w braku innej wyraźnej normy prawa pozwalającej Radzie Gminy na podjęcie uchwały uchylającej zapis niezgodny z prawem, podstawą uchylenia jest przepis w oparciu o który został wydany uchylany akt.

W takim kontekście trudno zgodzić się z zaskarżonym rozstrzygnięciem, jakoby Rada Miejska w Łomianki podejmując uchwałę nr VIII/87/2015 z dnia 2 lipca 2015 r. naruszyła art. 30 ust. 2 pkt 3 u.s.g. poprzez wkroczenie w kompetencje Burmistrza Łomianek dotyczące gospodarowania mieniem komunalnym, albowiem w istocie uchyliła wadliwy przepis, który te kompetencje mu ograniczał. Takie działanie Rady Miejskiej w Łomiankach mieściło się więc w granicach prawa.

Istotne jest również, że norma zawarta w art. 48 ust. 2 u.s.g. określa, iż rada gminy nie może uszczuplić dotychczasowych praw sołectw do korzystania z mienia bez zgody zebrania wiejskiego. W art. 48 ust. 3 u.s.g. ustawodawca wskazał natomiast, że wszystkie przysługujące dotychczas mieszkańcom wsi prawa własności, użytkowania lub inne prawa rzeczowe i majątkowe, zwane dalej mieniem gminnym, pozostają nienaruszone. Treść art. 48 ust. 2 u.s.g. zakłada więc, że sołectwa miały jakieś własne, oddzielne od gminy prawa do

korzystania z mienia i były w pewnym stopniu samodzielne oraz niezależne od woli gminy. Jednakże przyjęcie takiej tezy stałoby w sprzeczności z obowiązującymi przepisami. Sołectwom, z uwagi na brak podmiotowości prawnej, nie przysługują odrębne prawa. Prawo własności mienia należącego do sołectwa oraz innych praw dotyczących składników majątkowych, z których korzystało sołectwo do 27 maja 1990 r., wraz z tą datą przeszło na własność gminy z tym zastrzeżeniem, że sołectwo otrzymało uprawnienie do ich wykonywania w imieniu gminy. Tak więc z dyspozycji zawartej w art. 48 ust. 2 u.s.g. w sposób ewidentny wynika, że rada gminy nie może uszczuplić dotychczasowych praw sołectw do korzystania z mienia bez zgody zebrania wiejskiego, a więc tych praw, które sołectwa posiadały do dnia 27 maja 1990 r., a więc daty wejścia w życie ustawy o samorządzie gminnym. To samo tyczy się praw wymienionych w ust. 3 art. 48 u.s.g.

Powyższą wykładnie art. 48 ust. 2 i 3 u.s.g. potwierdza również fakt, że w przepisie tym jest mowa jedynie o sołectwach i mieszkańcach wsi bez jakiegokolwiek odniesienia się do pozostałych kategorii jednostek pomocniczych gminy, w sytuacji gdy bezpośrednio przed wejściem w życie ustawy o samorządzie gminnym istniały jedynie sołectwa.

Należy też stwierdzić, że art. 48 ust. 2 u.s.g. w ogóle nie mógł mieć zastosowania w procesie legislacyjnym przy podjęciu uchwały nr VIII/87/2015 Rady Miejskiej w Łomiankach z dnia 2 lipca 2015 r., tj. Rada Miejska w Łomiankach nie mogła (nie musiała) wystąpić o zgodę zebrania wiejskiego w kwestii uszczuplenia „dotychczasowych praw”, albowiem Osiedle Buraków nie będąc sołectwem, nie posiada takiego organu. Art. 48 ust. 2 u.s.g. dotyczy bowiem tylko i wyłącznie jednostek pomocniczych mających status sołectw. Taką wykładnię tego przepisu potwierdza również fakt, że pierwotna treść art. 48 w ust. 1 u.s.g. wyraźnie rozróżniała sołectwa i osiedla, natomiast w ust. 2 i 3 odnosiła się jedynie do sołectw, a po nowelizacji art. 48 z 1995 r. ustawodawca dokonał jedynie zmiany ust. 1 poprzez wpisanie zamiast osiedli i sołectw ogólnie jednostek pomocniczych, nie dokonując żadnej zmiany w ust. 2 i 3, tym samym wyraźnie zaznaczając, że przepis art. 48 ust. 2 i 3 u.s.g. nie dotyczy osiedli.

Reasumując stwierdzić należy, iż uchwała nr VIII/87/2015 Rady Miejskiej w Łomiankach z dnia 2 lipca 2015 r. w sprawie zmiany uchwały nr XVI/85/91 Rady Miejskiej w Łomiankach z dnia 11 grudnia 1991 r. w sprawie zagospodarowania obiektu w Łomiankach – Burakowie po likwidacji przedszkola samorządowego nie dotyczyła uszczuplenia, bądź też naruszenia jakichkolwiek praw Osiedla Buraków lub mieszkańców tego osiedla, które to prawa miałyby istnieć przed wejściem w życie ustawy z dnia 8 marca 1990 r., a tym samym Rada Miejska w Łomiankach podejmując uchwałę nr VIII/87/2015 nie naruszyła również art. 48 ust. 2 u.s.g.

W tej sytuacji podjęcie uchwały w sprawie wniesienia skargi na rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Mazowieckiego z dnia 31 lipca 2015 r. w sprawie o nr LEX.-I.4131.173.2015.MPZ jest w pełni zasadne.

PRZEWODNICZĄCY
Rady Miejskiej w Łomiankach

Tadeusz Krystecki